

Ako sa vlha Zimomriavka vrátila z teplých krajov

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Sťahovavé vtáky sa počas jari vracajú zo zimovísk v teplých krajoch do svojich rodísk v dolinke Olinke. Do lesných zátiší prilieta červienka Plačkulienska, drozd Hrivček a vrchárka Hanblivka. O pár dní neskôr sa do svojich hniezd vrátia kolibkárík Arik, penica Čiernočiapočka a hrdlička Hrkútka. Medzi poslednými obsadzujú svoje opustené rodiská dudok Chocholúšik, muchárík Bielogolierik a slávik Spevák.

Vlha Zimomriavka - vlha hájová

Vtáky, ktoré zostávajú verné svojim domovom v dolinke Olinke počas celého roka, občas trochu závidia sťahovavým operencom. Tí nemusia podstúpiť štiplavé objatia mráza Striebríka a vystrájanie chumelice Metelice. No a sťahovavé vtáky by si občas vymenili, napríklad s takou sýkorkou Bielolíčkou, hýľom

Červenáčikom, či kôrovníkom Lezúnikom, predlú cestu na juh.

Na lipy za horárňou uja Jana v dolinke Olinke sa každý rok vracia ako posledná vlha Zimomriavka. Raz na jar, už aj tie operené ratolesti lesa, ktoré prezimovali v tropickej Afrike, boli dávno doma. Len po vlhe Zimomriavke nebolo ani chýru, ani slychu.

Pinka Ina, ktorej bola vlha Zimomriavka dobrou priateľkou, nedočkavo očakávala jej návrat. Vždy s príchodom Slnka Zlatoviečka ju vyčkávala na lipe Ipke, aby sa s ňou ako prvá zvitála. Keď sa však vlha Zimomriavka neobjavila ani desiaty májový deň, zašla pinka za dudkom Chocholúšikom, ktorý s vlhou Zimomriavkou prezimúval v tropickej Afrike.

- Dudok Chocholúšik, nevieš, čo sa stalo s vlhou Zimomriavkou, keď sa ešte nevrátila domov z teplých krajín? - pýtala sa pinka Ina.

- Spolu sme trávili zimu v tropických lesoch, - začal vysvetľovať dudok. - Ja som sa však pobral sem domov skôr než vlha Zimomriavka. Keď som ju volal, aby letela vedno so

NA TÚRU S NATUROU

mnou, povedala mi, že ona sa poberie neskôr, keď tu v lesnom zátiší dolinky Olinky už bude pevne vládnuť jar.

- No a odvtedy si o nej nič nepočul? - vyzvedala pinka Ina.

- Veruže nie, - odvetil dudok Chocholúšik. - Ak však chvíľu počkáš, opýtam sa dážd'ovníka Búrkovníka, ktorý zimoval ešte južnejšie.

Avšak ani najchýrnejší letec spomedzi vtáčikov o vlhe Zimomriavke počas dlhej púte sem do svojho rodiska nič nepočul.

Pinka Ina sa vracala od dudka Chocholúšika veľmi smutná. Keď však vyletela na hrebeň, dolinkou Olinkou sa už niesol ľúbozvučný spev vlhy Zimomriavky.

Smútok pinky Iny bol odrazu preč. Celá natešená sa ponáhľala privítať vlhu, ktorej býva zo všetkých vtáčikov v ujojom lese najväčšia zima.

- Vitaj, vlha Zimomriavka, - zvolala rozradostená pinka Ina, - Už som si myslela, že si na nás zabudla a zostala si v teplých krajoch.

- Ďakujem, - odvetila vlha. - A čože by som tam sama bez vás robila? Už sa mi za vami veľmi cnelo.

- Aj nám bolo za tebou clivo, - pridala sa stehlík Pestrík.

- Hoci mám rada hrejivé pohľadnia Slnka Zlatoviečka a neznášam zimu, v teplých krajoch by som nevydržala žiť navždy, - priznala sa vlha Zimomriavka. - Keď si tam pobudnem od októbra do marca, je to až-až. Potom sa už veľmi teším na svoje rodisko a všetkých vás, moji milí kamaráti.

- Ako dobre, že si sa k nám zase vrátila, - vravel glezg Luskáčik. - Zobudenie tvojim melodickým spevom je najkrajšie na svete. To sa ani nedá porovnať so vstávaním, keď ma v zime každé ráno budí mráz Štipl'avček. Vlha Zimomriavka potom až do večera rozprávala pinke Ine o svojich zážitkoch z ďalekých krajov, kde vtáčiky a zvieratá nepoznajú ani mráz, ani sneh.